ANUL XII No. 1509 — 6 PAGINI 3 LEI — Luni 12 Noembrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon: Direcție 3.26.60, Administrație 3.26.60, Redacție și Provincie 3.26.69

Trupul la treabă

de Arhim. Scriban

Publicăm mai jos un foarte interesant articol pe care ni l-a trimis cu prilejul aniversării noastre, arhimandritul Scriban. Punctul de vedere al prea sfinției sale în materie de sport este cunoscut. In articolul de față arhimandritul Scriban face o pledoarie savuroasă pentru apărarea unei cauze pe care noi o considerăm ingustă. (Cetitorii noștri vor ajunge desigur la aceiași concluzie).

1. — Ce zor poate avea *Gazeta Sporturilor* să dorească rândurile mele la serbarea ei? Doar noi ne-am ciocnit în păreri și nici vorbă că nu ne înțelegem nici azi. E de așteptat să ne ciocnim și de aici înainte, fiindcă nu se vede că suntem pe calea de a ne schimba părerile.

Și totuși este un hat, cum zic moldovenii, adică o fâșie despărțitoare între două lanuri, unde megieșii se pot întâlni și sta de vorbă. Dacă deci are cineva gust și de vorba mea, într'o tabără cu alte păreri decât ale mele, nu mă feresc de a i le mărturisi, fără a părăsi ceva din ce am scris până acum. Pot însă spune lucruri despre care și cei de peste hăt să spuie că așa e.

Nu este nevoie să fii numaidecât ahtiat al sporturilor, pentruca să prețuiești sănătatea și să lucrezi pentru ea. Dar odată ce pui temei pe sănătate, trebuie să ai la inimă metodele, prin care omul și-o poate păstra mai ușor și a fi prin ea mai sprinten, mai voios și mai în putere, la săvârșirea lucrului său.

Aceasta însă are să fie mai degrabă când ai să fii sănătos și voinic decât dacă vei fi pipernicit și moleșit. Deci trebuie să dorim acel chip al vieții, prin care omul ajunge mai vânjos și mai spornic la treabă.

Aceasta însă nu se poate face, dacă nu pui trupul la muncă, dacă nu te încordezi cu el în largul firii, opintindu-te și răsuflând din greu.

2. — Eu aceasta am făcut-o fără să mă învețe nimenea, fără gând de sport, dar ca iubitor de mișcare și întărire. Prețuiesc cu atât mai mult aceasta, cu cât mi se pare că aș fi mult mai stingherit, având programe și stadioane, supraveghetori și îndrumători, iar apoi ajungând la mărâieli și ciorovăeli, de care cetesc de atâtea ori în lumea sporturilor!

Eu am frumoase amintiri despre viața mea de muncă în largul firii și face să le povestesc aici. Megieșii de psete hat vor vedea că eu am ce am numai cu unele chipuri de a regula viața trupului, nu cu această viață însăși.

Ca student, eu am purtat luni de zile în spinare toporul și ferestrăul, pentru curățitul și tăiatul copacilor în pădure. Părinții mei aveau lângă Iași câteva fălci de vie și pădure. Aceasta fusese tăiată cu zeci de ani înainte, crescuse din nou și trebuia curățită.

Mi-a plăcut din copilărie munca cu brațele. Am fost totdeauna poftitor de tăiat lemne. Cumpăram stânjeni și acasă îi tăiam și despicam singur, fiind numai școlar seminarist. Nu lăsam pe părinți să aducă tăietor, ci-mi plăcea să fac asta eu însumi.

Cu așa gusturi, am luat asupra mea și curățitul pădurii. Nu găseam topor după gustul meu, mare și greu, pentru statura mea înaltă. Mi-am făcut unul de porunceală, la școala de arte și meserii din Iași, și cu acela m'am făcut pădurar.

Este aceasta mișcare fizică? Este. A pune trupul la treabă, înseamnă a-i da ceiace caută acum prin mijloace atât de deosebite!

Dar cred că era mai românește, așa cum făceam eu, și mai cu spor pentrucă dobândeam două lucruri deodată: lucram și pentru sănătate și rămânea și o roadă pe urma muncii mele.

Dacă aș intra azi în pădurea în care am muncit atâta, cred că încă aș găsi urme ale ostenelilor mele.

In aceiași vreme, am curățit singur fântâna noastră din vie. Habar n'aveam cum se curăță o fântână. Am întrebat și m'am pus pe treabă.

La 10 dim. am început, la 4 după amiazi eram gata. Numai prin puterea brațelor, am scos afară toată apa dinăuntru.

Mi-aduc aminte cu ce plăcere băgam de seamă că, după atâta încordare, nu eram obosit.

O fi urma muncii de atunci, că eu și azi, după o zi de muncă, nu mă simt obosit.

Nu m'am oprit însă la atâta, ci și după aceia, de câte ori am avut prilejul, am muncit la pământ sau am tăiat lemne, ori am curățit copaci.

Am făcut asta până de curând. Așa a fost sportul meu.

(Citiți continuare în pag. 4-a)

Acum 20 de ani

Din colecția «Sportului»:

Printre noile victime sportive ale războiului, se găsesc și boxerul Max Ludo, unul din antrenorii boxerilor negri vestiți ca Joe Janett și alții. El și-a găsit moartea când scoțând capul deasupra unei tranșee, a vrut să stea de vorbă cu germani, cari aveau ascunzătoarea lor destul de aproape.

— Comisiunea de foot-ball rugby ședința din 25 Februarie 1915. Prezenți d-nii D. Tănăsescu, E. Iconomu, Al. Hussar, M. Iconomu, Absent d. V. Trifu.

Comisiunea fiind în special convocată pentru a fixa data matchului de propagandă dă din lași, se vede obligată a decide remiterea lui din cauza timpului defavorabil și imposibilitatea de a avea două echipe pentru data de 8 Martie.

— Comisiunea de Foot-ball Asociation. Ședința din 24 Martie 1915. Se admit cheltuelile de administrație făcut pentru luna în curs, la suma de lei 12,75, cari se vor supune Federațiunii spre aprobare.

— Recordul publicului la un match de foot-ball a fost în Anglia în anul 1904. Au asistat 121.452 de persoane și s'a încasat din intrări 4789 funzi, adică 130.000 lei.

— Comitetul central al F. S. S. R Ședința din 22 Aprilie 1915 Alteța Sa Regală Principele Carol aduce la cunoștința comitetului Decretul Regal cu No. 727/1911 prin care F. S. S. R. a dobândit dela Corpurile Legiuitoare calitatea de persoană morală și urează isbândă Federațiunii în scopul pe care-l urmărește și pentru care a obținut solicitudinea tuturor.

Ședința dela 16 Octombrie 1915.—Se va ruga federațiunea a rambursa următoarele sume pentru deplasări: Româno—Americana, lei 60, deplasat la Ploești în 6 Septembrie a. c.; Colțea lei 60, deplasat la Ploești în 4 Octombrie a. c.; Bucarest lei 60, deplasat la Ploești 13 Septembrie a. c.; Bucarest lei 200, deplasat la Craiova 11 Octombrie a. c.; d-l lt. T. Davila lei 15 — deplasat ca arbitru Ploești, 4 Octombrie a. c.

Un scandal fără precedent în footballul românesc

Gașca de mituitori dela Oradea trebue desființată

Corespondentul nostru din Cluj ne-a relatat deunăzi o știre, cu drept cuvânt senzațională, pe care am publicat-o eri și o reproducem astăzi:

«CLUJ 9. (Prin telefon). — In legătură cu faptul că I. Seliceanu, nu conduce matchul Ripensia—C. A. O., s'a răspândit în orașul nostru un svon extrem de grav.

Astfel, toate ziarele din localitate publică textul telegramei prin care d. Seliceanu, a anunțat F. R. F. A. că nu poate arbitra matchul. Iată textul telegramei:

«In urma celor petrecute, nu am tăria sufletească să conduc matchul Ripensia—C.A.O. Despre cele întâmplate va raporta d. procuror Bărăsescu. Gr. Seliceanu».

Cazul va face deosebită senzație, mai ales că circulă diferite svonuri.

E neapărată nevoie de o anchetă federală, pentru a se evita proporțiile nebănuite ale acestui scandal».

Cu alte cuvinte, o tentativă de corupție, cum nu s'a mai înregistrat în sportul românesc. Sau, mai exact, cum nu a fost descoperită vreodată. Căci corupția s'a practicat și se practică încă pe o scară destul de întinsă în footballul nostru. Așa cel puțin se afirmă, așa spun svonurile publice. Nici un caz n'a depășit însă limitele svonului.

De data aceasta — și precizăm — supra celor relatate eri sub rezervă, avem astăzi o confirmare care nu mai admite îndoiala — faptul este de o gravitate pe care au sesizat-o toți cei cari se interesează de bunul mers al footballului românesc.

Este vorba de un flagrant delict de corupție, de o încercare de mituire, pentru care codul Penal mai întâi, și apoi regulamentele federației, prevăd pedepse drastice. Este un scandal care va face obiectul unor vii discuțiuni și cari se vor prelungi — desigur până'n fața instanțelor judecătorești.

Este bine totuși că a izbucnit acest scandal, e bine că a spart buboiul, pentrucă — numai începe nici o îndoială — vor fi aduse la lumină fapte grave. Căci, după cum spuneam mai sus, nu este prima încercare de corupție aceasta dela Cluj; au mai fost și altele, reușite sau nu.

O coincidență semnificativă este însă că în toate chestiile acestea de corupție, în toate afacerile de tristă memorie ale footballului nostru, eroul este acelaș. Acelaș club C.A.O. dela Oradea, același gașcă de «șmecheri» cari își țes sforările necurate pe marginile codului penal.

Gruparea care s'a făcut vinovată de scandalul propagandei revizioniste în Franța, gruparea care a conceput exportarea (fără drum pe la contingentare...) a lui Bodola, într'un moment când acesta era stâlpul echipei naționale, gruparea atâtor răsunătoare matrapazlâcuri, încearcă astăzi corupția arbitrilor.

Noi ne-am făcut la vreme datoria, desvăluind opiniei publice întreaga colecție de matrapazlâcuri de care s'au făcut culpabili în decursul anilor verosii «susținători» ai C.A.O.-ului.

D. Seliceanu, om dintr'o bucată, a deferit cazul d-lui Poenaru-Bordea. Probabil, afacerea va fi deferită justiției. Și va intra la apă acel intermediar care a încercat să mijlocească potlogăria.

Căci, evident, C.A.O. se va spăla pe mâini ca Pilat din Pont:

— Noi? Noi n'avem nimic comun cu acel domn... Nici nu-l cunoaștem!».

Federația însă, care cunoaște în amănunt activitatea clubului dela Oradea, federația care va fi sesizată de această unică (în amploare) pungășie, trebue să intervină cu energie. Să taie în carne vie. Căci, deja cele ce se șoptesc pe seama arbitrilor sunt prea grave.

Reacțiunea trebue să fie crâncenă.

Noi nu vom înceta campania de cât atunci când cei vinovați își vor fi primit pedeapsa.

ION VORNIC

Senzaționala încercare de mituire a d-lui Seliceanu

Relatările uluitoare ale corespondeutului nostru din Timișoara

TIMIȘOARA, 10 (Prin telefon). — **In localitate face mare vâlvă scandalul încercării de mituire a d-lui Seliceanu, arbitrul matchului Ripensia-C. A. O.**

Asupra celor petrecute la Cluj, se relatează următoarele:

ROLUL MIJLOCITORULUI

D. Seliceanu a primit vizita unui anume Covaci, care vorbind în numele grupării C. A. O. — i-a făcut unele aluzii în ce privește arbitrajul matchului dela Oradea.

Surprins, d. Seliceanu, a ascultat oferta și în momentul când mijlocitorul orădean vroia să treacă la fapte... concrete, l-a rugat să amâne pentru mai târziu.

SA MA MAI GANDESC!..

«Agentul» Covaci, nesimțind nimic suspect în amânarea aceasta, a revenit la ora indicată, și l-a găsit într'adevăr pe d. eSliceanu.

L-a salutat și cu un zâmbet satisfăcut i-a spus cum stă chestia:

«Puțină indulgență. La d-ta e atât ușor. Ai fluerul» și a scos portofelul. Oferia 3000 lei!...

UNDE INTERVINE POLIȚIA

In momentul când Covaci trecea discret banii în mâna d-lui Seliceanu, au apărut doi gardieni de poliție, pe care arbitrul clujean îi anunțase în prealabil, iar Covaci, surprins în flagrant delict de încercare de mituire, a fost arestat.

Acum se află depus la arestul poliției clujene.

Opinia publică timișoreană comentează cu multă aprindere scandalul acesta.

Toată lumea acuză conducerea C. A. O.-ului și este unanimă în a felicita atitudinea frumoasă a d-lui Seliceanu.

LA F. R. F. A.

La federația de football nu se știu multe asupra acestei afaceri.

S'a primit doar o telegramă din partea d-lui Seliceanu, prin care acesta anunță că nu mai poate arbitra matchul Ripensia — C. A. O. pentru motive pe cari le-a expus d-lui Poenaru-Bordea, care va referi biroului federal.

W.

Adunarea generală Federației de Sporturi de iarnă

D. Th. Davilla ales președinte al federației de hockey pe ghiață și d. general Grigorescu al federației de bobsleigh

La sediul U. F. S. R. s'a ținut eri seara adunarea generală a F. R. S. I.

După cum era de prevăzut, adunarea generală a decurs într'o atmosferă foarte încărcată.

Iată cum s'au alcătuit noile federații:

Federația Română de Hockey pe ghiață:

Președinte: d-l colonel Th. Davilla (prin aclamații). Vice președinți d-nii Neagu Boerescu (prin aclamații) și președinte al biroului federal Scarnawski (Cernăuți).

Secretar fără drept de vot d-l Botez.

Membrii d-nii: Lăzărescu, Bălău, St. Cantacuzino, Danielopol Lecca.

Supleanți d-nii: Stroescu, Coniocea-nu. Cenzori d-nii: Virgil Ioan, Popovici, Braida.

Federația Română de Bobsleigh.

Președinte d-l general Tr. Grigorescu, Vice președinți d-nii: Ghițulescu și maior Popovici.

Secretar general d-l Popescu.

Membrii, d-nii: N. Codreanu, căpitan Anghelescu, Braida.

Supleanți d-nii: Lecca și Negulescu.

La box la Gib

Gib-ul a'nflorit aseară,
Reuniunea amatoare
A fost super-elegantă,
Fast montare și splendoare.

Toată lumea se frezase,
Își călcase bine dunga,
Căci venise și-un ministru,
Domnul Manolescu Strunga.

La intrare dom' ministru
Fu primit cu-o reverență,
Unul l-a strigat din urmă:
«Contramarca Excelență!»

Și-a rămas așa 'n picioare,
Nici un scaun nu i-au dat,
Fiindcă susțineau boxerii
Că-i subsecretar de stat.

A sunat odată gongul,
Și-a'nceput o luptă mare.
Luptă extraordinară
Ca și la contingentare,

Un boxeur se cam sleise,
Obosit, aproape mort,
Tot lua pumnii ca drept marfă
Și făcea mereu import.

Excelența se-ambalase
Le țipa de răgușea:
«Arde-l, trage-i, dă-i la ceafă
«Și descinde-l pe podea».

Cel mai slab la muzicuță
A ajuns din om neom,
S'a împleticit și cade
Ca o roșcovă din pom.

Alți boxeuri se iau la harță
Se lovesc, se trag de păr,
Excelența jubilează,
Că-a văzut că se bat măr.

Și ministrul de industrie
Strigă plin de bucurie:
«Mult îmi place boxul că-are
«Fabrici de boiangerie».

A. NOL

Galeria marilor campioni

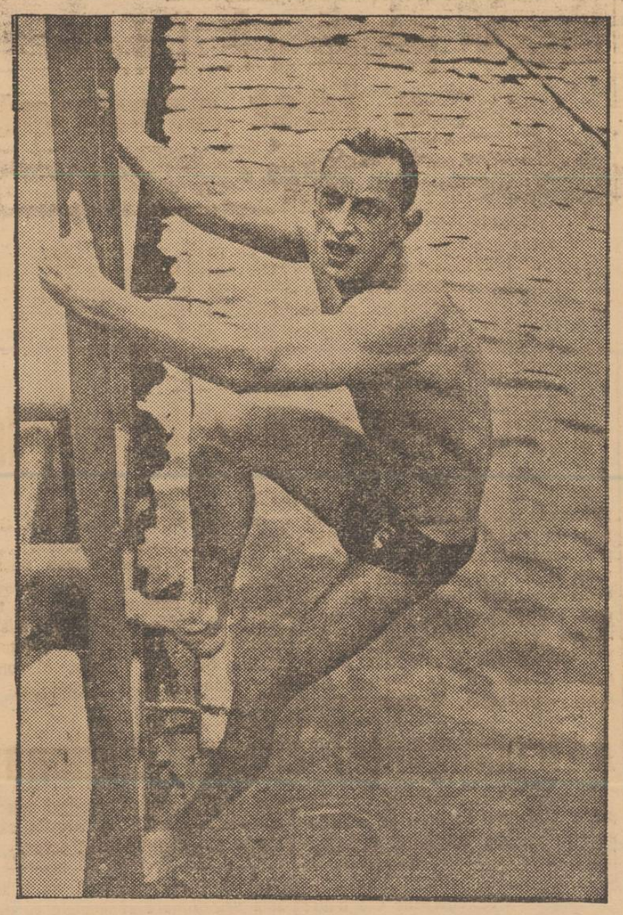

Ungurul Csik, campion nautic al Europei la 100 m., care tinde să ajungă unul dintre primii înotători ai lumii

Patria traficului de jucători

Cum se cumpără și cum se vând jucătorii italieni de football. Se pune la bătae, anual, sume imense pentru transferarea jucătorilor de valoare

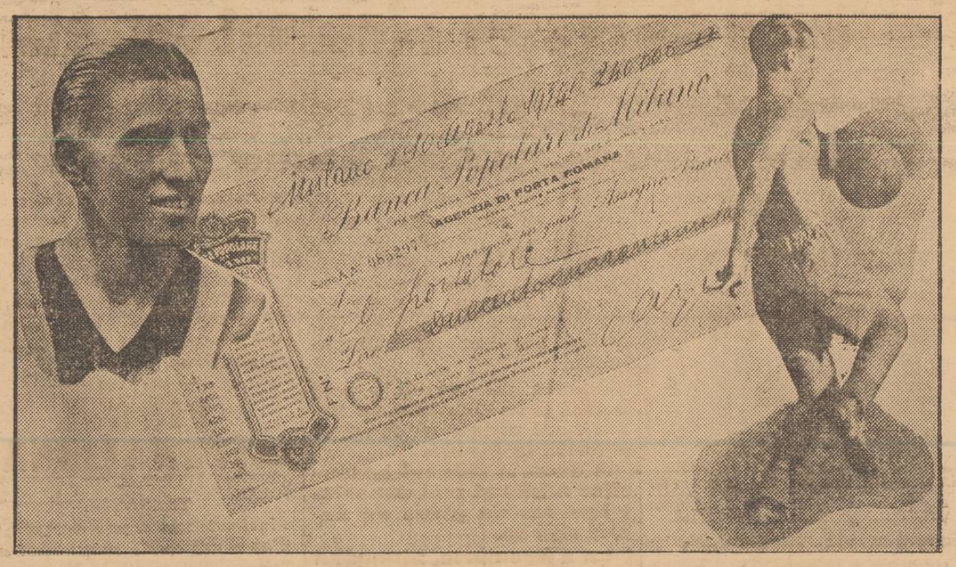

Pentru doi jucători: *Battistoni* (stânga) și *Galli II* (dreapta) Ambrosiana a semnat cecul care se vede în clișeul nostru și care reprezintă numai puțin decât 240.000 lire italiene

ROMA 7, (Dela corespondentul nostru). — Produce mare senzație în cercurile sportive locale, destăinuirile făcute de un ziar asupra formidabilelor afaceri cari se fac cu vânzările și cumpărările de jucători, în Italia.

«Ce diferență este între «transferarea» (conform termenului consacrat) și vânzarea propriu zisă a unui jucător? se întreabă ziarul în chestie.

Nici una, își răspunde acelaș confrate, sau aproape niciuna. Și iată de ce:

«Marfa» care vrea să se vândă, are de ales. Și sfârșește prin a se oferi aceluia care dă mai mult. Aceasta, pentrucă într'adevăr footballistul este unul singur, iar pretendenții sunt mai mulți.

Tot secretul este care face prima ofertă, cine ajunge primul.

In epoca delicată a trecerilor dintr'un club într'altul conducătorii de grupări trebuie să facă apel la toate calitățile lor de achizitori și ofertanți.

Clubul care vinde, se străduește să încaseze cât mai mult posibil; iar cel care cumpără să nu dea pentru «as» mai mult decât poate oferi fără ca bugetul său să fie încărcat.

Conducătorii lui «Juventus» de pildă, sunt maeștri în achiziționare, după cum pe cei dela «Provercelli» nu-i întrece nimeni în arta de a specula.

(Citiți continuare în pag. 4-a)